

A 21.96

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΤΟΥ ΒΡΓΟ
ΕΚΔΟΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ(ΚΥΠΡΟΣ 1976)

ΓΡΑΦΕΙ Η ΕΛΛΗ ΠΛΙΟΝΙΔΟΥ

Τό βιβλίο του Γλαύκου 'Αλιθέρση που είδε τό φως πρίν λίγο καιρό, εἶναι μιὰ ἔνδειξη τιμῆς κι' ἐκτίμησης τῶν Λεμεσιανῶν πρὸς τόν συμπολίτη τους τόν ποιητὴ καί πνευματικό ἄνθρωπο που ἡ παρουσία του ἄφησε ἔντονη τὴ σφραγίδα της στήν τότε ζωὴ τοῦ τόπου.

Γι' αὐτό ἀξίζει κάθε ἔπαινο ἢ πρωτοβουλία τοῦ πνευματικοῦ Ὀμίλου Λεμεσοῦ καί πρέπει νά τύχει κάθε ὑποστήριξης ἕως ἵνα μπορέσει νά συνεχίσει αὐτὴ τὴν ὀμορφὴ πρὸς τὴν προσπάθεια. Ἐπειδὴ δυστυχῶς ὑπάρχουν κι' ἄλλοι Λεμεσιανοί (ἔξιδόλογοι) ἄλλοι (ὅχι μόνο λεμεσιανοί) που παραμένουν ἄγνωστοί στή σημερινή γενιά, ἔχουν ἀπολείψει τὴν ἐπιμέλειά τους.

Παράδειγμα ὁ μέγας μας, ὁ Νίκος Νικολαΐδης, που τὰ ἔργα του κινδυνεύουν νά χαθοῦν σκόρπια ἐδῶ κι' ἐκεῖ γιατί δέν βρέθηκε τό στοργικό χέρι που θά τὰ φροντίσει καί θά τὰ ἐκδόσει.

Ὁ 'Αλιθέρσης, (που εἶχαμε τὴν τύχη νά τόν γνωρίσουμε προσωπικά καί νά τόν κουβεντιάσουμε ἀρκετές φορές, τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του) ἦταν ἀπό τοὺς τελευταίους κρῖκους που ἔδεναν τὴν παλιὰ Λεμεσό μέ τὴ σημερινή, τό ρομαντισμό καί τίς καντάδες καί μέ τίς πρῶτες πολυκατοικίες που ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους στή θέση τῶν νεοκλασικῶν κτιρίων τοῦ μύλου. Ἡ νοσταλγία του γι' αὐτὴ τὴν παλιὰ Λεμεσό φαίνεται ἔντονα σέ πολλά ποιήματά του.

" Μικρές αὐλές, κεραμιδένιες στέγες,
σοκάκια μαιανδρικά καί λασπωμένα,
βαριά εὐωδιά, σοῦ ἀπόβραδου τὴν ὥρα
χαροῦπι, κοκκινόχωμα καί μούστος.....
(Ἐπιλογή ἀπὸ τὸ ποίημα Λεμεσός)

Γεννήθηκε, ὅπως μάς λέει ὁ Κ. ἠηλαβάκης στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου τό Γενάρη τοῦ 1897. Τέλειωσε τό Παγκύπριο Ἑπιμετριο Λεμεσῶς καί πῦγε στήν Ἀθήνα ὅπου γράφτηκε στή Νομική Σχολή. Παράλληλα (ἀθλητῆς καί μάλιστα παγκυπριονίκης) γράφτηκε στή Γυμναστική Ἀκαδημία. Διάκοψε ὅμως τίς σπουδές του καί ἦρθε πίσω στήν Κύπρου ὅπου γράφτηκε στήν Ἀμερικάνικη ἢ Ἀκαδημία Ἀρνακάς γιὰ νά μάθει καλά τ' ἀγγλικά. Ἀργότερα θά ἐκδόσει ἀρκετές μεταφράσεις ἀπὸ τὰ ἀγγλικά, π.χ. ὅπως ποιήματα τοῦ Ἰνφάντε, τοῦ Μπαϊρόν, τοῦ Σέλλεϋ, τοῦ Ἡίτς καί τοῦ Γουέρνερ Γουερθ. θά ἐπιχειρήσει ἐπίσης καί μεταφράσεις μερικῶν ἀπὸ τὰ δυσκολώτατα σονέτα τοῦ Σαίξπηρ. Τό 1918 ἐκδίδει τὴν πρώτη τοῦ ποιητικὴν συλλογὴν μέ τόν τίτλο "γαλανὰ Δακτυλιῶδκια". Ἐπὶ ἀκολουθήσουν οἱ συλλογές: Κρινάκια τοῦ γιαιλοῦ(1921), Ὁραματισμοί τοῦ Ἐωσφόρου(1923), Ἄπλη προσφορά(1929) Θερισμοί καί Ὁργῶματα(1939), Μουσικός Δεῖπνος(1944), Μαθητικά Τετράδια(1957), Προσμαρτυρία(1958), Ἀρμογή αἰῶνων καί Στιγμῶν)(1964). Ἐπιλογή ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα του, καθὼς καί ἀπὸ τίς μεταφράσεις του περιλαμβάνεται

στήν ~~κκ~~ έκδοση του Πνευματικού ^Uμίλου. Παράλληλα δημοσιεύεται μία έκπιλογή από τό ανέκδοτο έργο του ποιητή, που περιλαμβάνει: ^A Τρεις Στιγμές Πρός έαυτόν. "Ημερολόγιο του 'Εαυτοῦ μου".

B) Τά τραούδια του 'Αγρότη, ποιήματα στήν κυπριακή διάλεκτο

Γ) τά έκπιγράμματα

Δ' ^τά σονέτα του Σαίξπηρ

Ϋ "Όπως λέει κι'ό Α. Παστελλάς προλογίζοντας τά ανέκδοτα έργα που περιλαμβάνει ή συλλογή: " Εί ναι νομίζω ανάγκη να είπωθεϊέδω πως ό χώρος που έκάλυψε μέ ~~τήν κκ κκ κκ~~ πνευματικήτου παρουσία ό 'Αλιθέρησης δέν μετριέται μόνο μέ τήν καθαυτόλογοτεχνική του δημιουργία. 'Ο 'Αλιθέρησης δέν άζησε στήν αυτάρεσκη μόνηση του νησιού του , άλλα μέ άνεση κινήθηκε μέσα στα παλατεία σύνορα του μείζ νος έλληνισμού".

Ζώντας τήν ^Λεξάνδρεα της άκμης και τήν 'Αθήνα τών μεγάλων πεταγμάτων του μεσοπολέμου, έχοντας φίλους τους πιό άξιόλογους πνευματικούς ανθρώπους της ~~ή κκ~~ έποχής και ~~κκ κκ κκ κκ~~ διατηρώντας ^{μερικους} άλληλογραφία μαζί τ υς, ό 'Αλιθέρησης , μαζί μέ ^{κκ κκ κκ κκ} άλλους Κυπριους ~~κκ κκ~~ κρατούσε τήν παρουσία της Κύπρου έντονη στα πνευματικά πράγματα.

'Εδω θά πρέπει να τονιστεί ή προοδευτική στάση του ποιητή άπέναντο στα προβλήματα του καιρού του, άπέναντι στις τρομαχτικές άλλαγές που ό είκοστός αιώνας θά φέρει, "στων κοιμισμένων σκλάβων τά κοπάδια" όπως λέει ό ποιητής: " αντιγράφω ένα άπόσπασμα άπό τό θαυμάσιο ποίημα του " δραματισμοί του 'Εωσφόρου"

"Γώμαι σάν τό ~~κκ κκ~~ χόρτο που φυτρώνει στοῦ κάστρου του χιλιοχρόνου τά πλάγια. δέν τίς προδίδουν τίς πληγές μου πόνοι μ'άλι: σέ σās περήφανα μούράγια, σάμπως ν'άκούω τήν ῥα που νυχτώνει στα ρέπια σας να κλείει ή κουκουβάγια, κι'όμοια στα ρέπια του δικού σου κόσμου θ'άντηχίσει ό μεγάλος θρίαμβος μου"

Ο Γλαῦκος 'Αλιθέρησης δέν έπαψε να γράφει μέχρι ~~κκ κκ~~ τό τέλος της ζωής του. Κι'άν δέν μπόρεσεν τά τελευταία του έργα να φτάσουν τό ὕφος τών ^{κκ κκ κκ κκ} " δραματισμών του έωσφόρου, δέν παύουν να εί ναι ~~κκ κκ κκ κκ~~ αντιπροσωπευτικά δείγματα ~~κκ κκ~~ της πλούσιας σε αισθήματα ίδιουσυγκρασίας του. κι'ό ίδιος, σ'ένα ξεσπασμα πάραπovou, θά κάνει τήν αυτοκριτική του:

" Έχεις πεποίθηση για τό έργο που θά γράφεις μά όλο αναβάλλεις, λέγοντας " εί ναι νωρίς" Βλέπεις να χάνεται ό καιρός σου κι'άπορείς. Καί σοῦρχεται μια να γελάσεις μια να κλάψεις."

(Σταδιοφροσία, 1939)

Νίκος Νικολαΐδης, Θεοδώρας Πιερίδης, Τεύκρος Ἀνθίας, καὶ Γλαῦκος Ἀλιθέρης. Μικρός ὁ τόπος μας, κακοκεκλιμένη λιγιστὴ ἡ παραγωγή μας. Ἄς μάθουμε τουλάχιστο νὰ τὴν ἀξιοποιοῦμε σωστά, νὰ τὴν τιμοῦμε, νὰ τὴν γνωρίζουμε. μακάρι νὰ γίνουν κι' ἄλλες τέτοιες ἐκδόσεις, σὰν αὐτὴ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀλιθέρη ποὺ ἔχουμε στὰ χέρια μας. Κι' ἄς ἀναλάβουν κι' ἄλλοι τέτοιες πρωτοβουλίες ὅπως τοῦ καὶ πνευματικοῦ Ὀμήλου Ἐμεσοῦ.